

[Harald Nielsen.]

eksamen som adgangsbetiingelse til landbohøjskolen vil jeg finde uheldigt; det ville netop afskære mange, som har den forudgående praktiske uddannelse, fra at komme derind. Adgang ville de snarere få, hvis de kunne indstille sig til en optagelsesprøve for kundskaber i bestemte fag. Jeg tillægger det overmåde megen betydning, at hele denne side af sagen bliver ordnet på rette måde. Vi ved fra andre landes landbrugsuniversiteter, at de har lidt under den svaghed, at de var fjernet langt fra det praktisk arbejdende erhvervsliv og derfor ikke har fået den betydning for det praktisk arbejdende erhvervsliv, som vor hjemlige landbohøjskole har fået, og som vi alle glæder os over og gerne skulle bevare.

Der er mange andre ting, som der kunne være grund til at drage frem i denne forbindelse med hensyn til landbohøjskolens indre arbejde og organisation, men jeg vil ligesom den ærede ordfører for socialdemokratiet spørge, om det er muligt i et udvalg at få at se udkast til de nævnte anordninger. Den højtærede landbrugsminister har i sin fremsættelsestale sagt, at han har modtaget sådanne udkast. Det er naturligvis ikke tinget, der i den forstand skal bestemme — efter loven bliver det landbrugsministeren i samråd med lærerforsamlingen derude, der skal træffe de endelige afgørelser; men det kunne dog være nyttigt, om tinget fik lejlighed til i et udvalg at udtale sig derom. Vi er her jo for at anlægge de almene synspunkter også på, hvorledes en sådan undervisningsanstalt skal drives, og det kan vi først rigtig få lejlighed til, når vi kender hovedretninglinjerne for de kongelige anordninger, der nu skal omorganisere landbohøjskolens arbejde.

Vi fra venstres side lægger overmåde megen vægt på, at vor gamle skole, der har ydet så værdifuld en indsats i jorddyrningen herhjemme, får de bedst mulige vilkår at arbejde under, og derfor er vi særlig interesserede i at se disse udkast til kongelige anordninger, som allerede skal foreligge. I øvrigt kan jeg tilsige lovforslaget vor velvillige støtte.

Niels Ravn: Det foreliggende forslag til lov om den kgl. veterinær- og landbohøjskole skal, som det fremgår af den højt-

ærede landbrugsministers fremsættelsestale, erstatte en lovgivning, der stort set er henimod 100 år gammel. Jeg forstår, at den højtærede landbrugsminister har tænkt sig loven som noget i retning af en jubilæums-gave til landbohøjskolen i hundredåret for dens oprettelse.

Når man markerer et sådant jubilæum, melder den tanke sig let, om der ikke forud for højskolens oprettelse har været meddelt undervisning her i landet i de discipliner, der nu har hjemme derude, og så viser det sig, når vi ser på dette forhold, at kun for en enkelt af de studieretninger, der findes derude, har noget sådant fundet sted. For veterinærernes vedkommende fandtes der forud for den kgl. veterinær- og landbohøjskole en skole, der bar navnet den kgl. danske veterinærskole. Den blev oprettet i 1773. Tilskyndelsen var kvægpesten, som på det tidspunkt hærgede hele Europa. Denne skole blev nedlagt, og man flyttede ud på Bülowvej, da den kgl. veterinær- og landbohøjskole begyndte sin undervisning i 1858.

For de andre studieretningers vedkommende havde der ikke før den tid været nogen egentlig samlet undervisning. Der havde nok været meddelt undervisning, men det var sket under ret omskiftelige forhold i tilknytning til snart den ene og snart den anden af de bestående læreanstalter. Da skolen oprettedes i 1858, var det kun tre af de nuværende studieretninger, der var repræsenteret derude, nemlig veterinærerne, landmændene og landinspektørerne eller landmålerne, som man kaldte dem dengang. Først i 1863 kom skovbrugerne og havebrugerne med, og så sent som i 1921 blev den sidste afdeling, mejeribrugsafdelingen, oprettet, og vi har så de afdelinger, som omtales i lovforslagets § 1, samlet derude. I samme paragraf nævnes, at der fortsat skal være mulighed for, hvis man mener, der er behov derfor og ønske derom, at knytte nye afdelinger til skolen.

I § 1, stk. 3, står der en bemærkning, som jeg synes der kan være grund til at stoppe lidt op ved, idet det her fastslås, at der foruden at meddeles undervisning også skal drives forskning ved de forskellige afdelinger. Når vi ser på de kongelige anordninger, love og bestemmelser, der hidtil har dannet grundlaget for skolens liv, tales der her udelukkende om undervisning. Det